

[Ole Bjørn Kraft.]

pen til Skattebetaling for kriseramte Landmænd. Men da dette ikke er en Diskussion om Kriseforliget, skal jeg nøjes med denne Bemærkning herom.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen skal jeg sige, at det naturligvis er ganske ubegrundet, naar han vil paastaa, at der ikke fra Mindretallets Side har været vist den Forhandlingsvillie, som man er forpligtet til at vise i en Sag som denne. Det har ikke fra de to Regeringspartiers Side været antydnet, at man ønskede foretaget en Ændring i det Forslag, der er fremsat af Regeringen.

Til Slut skal jeg kun udtale min Tilfredshed med, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen satte sin Lid til Lands tinget. Det er saa sjældent, at man fra de to Regeringspartiers Side viser det andet høje Ting en saadan Tillid, at der er god Grund til at understrege det, naar det finder Sted. Men desværre tror jeg at maatte bedrøve det ærede Medlem med, at det Haab, han udtalte, neppe vil gaa i Opfyldelse, af den simple Grund, at de Argumenter, som har været anført mod denne Lovs Vedtagelse, er af en saadan Karakter, at jeg er overbevist om, at det overvejende og prøvende Ting overfor de ærede Regeringspartier vil anerkende deres Holdbarhed.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg havde efter Sagens første Behandling Indtryk af, at der var Grundlag for en Ordning, som Oppositionspartierne kunde slutte sig til. Jeg havde navnlig Indtryk af det efter det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, i hvilken det ærede Medlem udtalte, at han dog ikke vilde afvise den Mulighed, at Landmænd, der kom ud for Vanskeligheder med Hensyn til deres Skat, kunde bevare deres Valgret, selv om Skatten blev eftergivet. Konsekvensen deraf maatte nødvendigvis være, at den samme Ret, som der i saa Tilfælde maatte gives Sogneraadene overfor disse Borgere, maatte gives dem ogsaa overfor andre Borgere. Naar Oppositionspartierne har forlangt, at Regeringspartierne i Udvalget skulde møde med nye Forslag, forekommer det mig dog at være noget urimeligt. Forretningsgangen maa formentlig være den, at det er Opposi-

tionen, der i Udvalget siger, hvad den vil, for at en Forhandling kan komme i Stand. Dette er ikke sket. Der er ikke fra nogen af de to Oppositionspartier givet mindste Udtryk for, hvad det var, man ønskede rettet i dette Forslag, men man har pure afvist Forhandling derom. Derfor er Ansvarret, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres i det andet høje Ting, naturligvis Oppositionens, der ikke har villet forhandle. Jeg mener, som jeg sagde ved Sagens første Behandling, at man med fuld Ret i den Situation, vi staar i, fra Kommunalbestyrelsernes Side kan kræve, at der bliver givet dem Mulighed for at eftergive Skat i det Omfang, de anser for rimeligt og forsvarligt. Jeg tror ikke, at Kommunalbestyrelserne vil misbruge denne Ret, og jeg synes, at naar man har været inde paa, at Foranstaltninger af denne Art skulde kunne gælde overfor visse Grupper af Borgere her i Landet, maa man tage Konsekvensen deraf, nemlig at det ogsaa maa gælde overfor andre. Jeg beklager, at man ikke har kunnet blive enig om en Ordning, som kunde afbøde en af de mørke Sider ved den økonomisk vanskelige Situation, som det er, at disse Mennesker foruden at være i økonomiske Vanskeligheder ogsaa skal berøves deres borgerlige Rettigheder.

Jeg glædede mig ogsaa over, at det ærede Medlem Hr. Krag nu erkendte, at Krisehjælpen havde den Virkning i hvert Fald, at de paagældende kunde bevare deres Valgret og dermed deres Stilling i Samfundet som andre Borgere, men jeg vilde have sat mere Pris paa, om det ærede Medlem vilde helt og fuldt have taget Konsekvensen af sin Stilling ved første Behandling og i Udvalget havde givet Udtryk for, hvad det var, han ønskede, saa en Forhandling kunde komme i Stand.

Som Sagen ligger, maa jeg tilraade at stemme for Flertallets Indstilling.

Axel Dam: Jeg ønsker blot kort at motivere, hvorfor vi fra Retsforbundets Side vil stemme for det foreliggende Lovforslag. Vi er jo saaledes stillet, at vi i Regelen bliver angrebet, hvad enten vi stemmer for eller imod et Forslag, af den simple Grund, at de fleste Forslag jo er en Blanding af noget, vi kan billige, og noget,